

ликдень и др., радостъ и веселие гъмжало изъ всички български села и градове тукъ. Въ всѣки дворъ, покрай другитъ домашни животни и птици, грухтѣла и голѣма свиня, захранена още отъ преди една година. Щастливо и свободно сж живѣли всички българи въ тоя край.

Но това не било за дълго време. За българското население изъ Родоп-планина настанали много черни и непоносими дни. Задали се турцитъ отъ изтокъ и въ скоро време завладѣли цѣлата планина и отнели свободата на всички българи. Не стигнало само това, но тѣ посегнали и на християнската имъ вѣра, като я отнели и я замѣнили съ мохамеданска. Съ голѣма мжка се помохамеданчили тия българи тукъ и затова тѣ днесъ се казватъ помаци. Нѣмало вече радостъ и веселие, замрѣли градове и села, заглъхнали долини и пасища, занѣмѣли и планинитѣ. Това било преди повече отъ 250 години.

А какво е станало съ свинетѣ, следъ като се помохамеданчили българитѣ?

Разправятъ старитѣ хора, че тѣ ги натирили изъ гората, защото на мохамеданитѣ е забранено да ядатъ свинско месо. Тия свине се скитали изъ горитѣ и не се прибирали вече никога въ кочинитѣ си. Хранѣли се съ желждъ, коренг и каквото намѣрѣли. Така постепенно тѣ подивѣли.

И днесъ изъ Родоп-планина бродятъ и живѣятъ много диви свини, потомци на нѣкогашнитѣ домашни свини, изпждени отъ помохамеданченитѣ българи, споредъ преданието на старитѣ помаци.

Ив. Д. Мутафовъ

ЛАЗАРСКА ПЪСЕНЬ

Лазаръ лазарува,
Лазаръ веселъ ходи
и девойки води.
Всѣка мома пѣе
и по-ясно дума:

„Цвѣтница е утре,
пжтъ ни отворете
между ситно цвѣте,
китки да увиемъ
и вѣнци зелени
за моми, ергени.

И въвъ всѣка кжша
да цвѣти градина,
яворъ и калина,
между тѣхъ Гергьовдень
да навърже люлки
за деца и булки“.

И. Стубель